

[Flygaard]

flertallet eller det også har et sigte med hensyn til at sikre mindretallet, hvis man ser det på landsbasis.

Vi vil også gerne have undersøgt og redegjort for, om forslaget har til hensigt at sikre det, man med et måske lidt snævert udtryk kunne kalde faglig kvalitet. Vi vil også gerne have drøftet i denne forbindelse, om der er behov for mere ensartede retningslinjer for at rette den administrative praksis ind, således at der ikke bliver tale om en utilsigtet forsøksbehandling fra område til område.

Endelig vil vi også gerne pege på, at hvis man havde haft en frikirkeordning, havde vi sådan set været ude over disse problemer. Nu står vi imidlertid med den kirkeordning, at det sker inden for rammerne af en meget liberal statskirkeordning, og så bliver vi altså nødt til at tage stilling til den slags problemer.

Ministeren bemærkede, at det nok var den sædvanlige praksis, at man først havde det til høring ude i organisationerne. Det er da nok muligt, at det er tilfældet, men jeg synes, det er meget rart, at man får forslaget frem på baggrund af ministerens bemærkninger, for det skal ikke være således, at man ekspederer forslag pr. automatik efter organisationernes ønske herinde i folketinget. Det må også være således, at folketingets enkelte partier kan tage problemer op, som de føler trænger sig på, og søger at få dem løst.

Til slut blot den bemærkning, at forslaget har nok en aktuel baggrund, og man kunne håbe på, at man kunne komme ud over den problemstilling, man kan skimte, eller som måske har ligget i bagehovedet hos kristeligt folkeparti fra gammel tid: er du socialdemokrat, ja eller nej?

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til faktisk samtlige ordførere for den positive indstilling til forslaget og forslagets intentioner.

Jeg vil også gerne sige tak til kirkeministeren, fordi hun vil gå ind på en yderligere demokratisering og også vil være med til at finde løsninger, hvor der ikke skulle blive trukket noget ned over hovedet på nogen, som kirkeministeren også udtrykte det i kirkedebatten. Det synes jeg er udmærket, og at kirkeministeren vil gå ind for grundholdnin-

gen og tanken i dette, især når det drejer sig om det med domprovsterne, vil jeg også gerne sige tak for.

Samtlige ordførere har antydnet, at de håber, forslaget ikke har en entydig binding til den aktuelle ordlyd. Nej, det er vi naturligvis meget indstillet på at det ikke skal have. Vi vil i udvalget prøve på at tackle problemerne for at få synspunkterne arbejdet sådan ind med hinanden, at vi kunne finde frem til noget frugtbart og noget, som vi mener det er nødvendigt at få taget fat på; derfor har vi fremsat forslaget.

Jeg vil også gerne sige tak til socialdemokratiets ordfører, hr. Nørgaard Sørensen, fordi han nævner, at socialdemokratiet er meget indstillet på at gå ind for demokratiseringen, for det er netop intentionen med forslaget, at de lokalt valgte myndigheder skal have en større indflydelse på forholdene, end tilfældet er i dag.

Det er helt afgørende for kristeligt folkeparti, at det folkevalgte element får størst mulig indflydelse og ansvar, når det drejer sig om alle forhold, men i dag altså det folkekirkelige forhold.

Menighedsrådene har en struktur, der på mange måder kan sammenlignes med de gamle tiders sogneråd, før vi fik storkommunerne, og jeg mener ikke, det er forkert at sige, at menighedsrådene i dag faktisk er nogle af de mest nærdemokratiske organer, vi har. Derfor mener vi også, de bør styrkes, og det har vi jo ved anden lejlighed fremsat lovforslag om. Det er ikke det, dette beslutningsforslag omhandler, men det, at de folkevalgte organer styrkes, nemlig menighedsråd, provstiudvalg og biskop, således at de får en ret afgørende indflydelse på besættelsen af embeder som domprovster og provster.

Jeg var en lille smule forbavset over kirkeministerens argumentation vedrørende provstevalget, hvor kirkeministeren siger, at embedsmandsindstillingen ville blive stærkere, hvis man gik ind for forslaget. Det forstår jeg ikke rigtig, for jeg mener, det er sådan, at provstiudvalgene også er valgt af menighedsrådene enten direkte eller indirekte. Men selvfølgelig kan man diskutere – det var det, hr. Brøndsted var inde på – om man skal finde en anden form, hvor menighedsrådene har en mere direkte indflydelse på valg af